

Τα φλεγόμενα αμπέλια της Βουργουνδίας

Ένα από τα θέματα που «έπαιξε» πολύ στα social media και ειδικά στο Instagram την εβδομάδα που μας πέρασε, ήταν οι εκπληκτικές φωτογραφίες από τους αμπελώνες της Βουργουνδίας, του Μπορντώ και της Καμπανίας, οι οποίοι έμοιαζαν να φλέγονται, καθώς οι ντόπιοι οινοπαραγωγοί άναψαν χιλιάδες μικρές φωτιές ανάμεσα στα αμπέλια προκειμένου να τα σώσουν από τον δριμύ παγετό του Απρίλη.

Το σκηνικό έμοιαζε απόκοσμο, υπερβατικό και αιχμαλώτισε την προσοχή πολλών μιας και εξέπεμπε μια σχεδόν θρησκευτική αύρα. Η πραγματικότητα όμως δεν είναι το ίδιο όμορφη. Με θερμοκρασίες μεταξύ 3°/-6° C ένα μεγάλο μέρος της παραγωγής καταστράφηκε, όπως τουλάχιστον προκύπτει από τις αναφορές οι οποίες φτάνουν από τις πληγείσες περιοχές, ενώ η ζημιά δεν έχει εκτιμηθεί ακόμη πλήρως - το καιρικό φαινόμενο έχει πολλές πιθανότητες ακόμη να επαναληφθεί. Να επισημάνω, σε αυτό το σημείο, πως όταν τα αμπέλια βρίσκονται στην φάση της ανάπτυξης, με τους χυμούς τους να κυκλοφορούν και τους πρώτους μίσχους να έχουν φυτρώσει αρκούν κάποιες ώρες με θερμοκρασία υπό του μηδενός ώστε να προκληθεί πήξη των χυμών των φυτών και να καούν οι ταξιανθίες. Το αμπέλι δεν πεθαίνει, αλλά η σοδειά καταστρέφεται.

Αρκετοί φίλοι, που αγαπούν το κρασί, αναρωτήθηκαν για το τι μπορεί να κάνει ένας οινοπαραγωγός προκειμένου να αντιμετωπίσει τις ολέθριες συνέπειες του παγετού, ο οποίος έχει έρθει νωρίτερα φέτος, τον Απρίλιο και όχι στις αρχές Μαΐου, όπως συνέβαινε πριν από 20-25 χρόνια, πράγμα που σημαίνει ότι η πτώση των θερμοκρασιών μπορεί να είναι ακόμη πιο ακραία. Υπάρχουν, λοιπόν, τέσσερις τρόποι αντιμετώπισης. Ο πρώτος είναι η φωτιά: με-

γάλα δοχεία παραφίνης τοποθετούνται στους διαδρόμους ανάμεσα στα κλίματα και νωρίς το πρωί, πριν το ξημέρωμα, όταν η θερμοκρασία πέφτει ραγδαία ανάβονται προκειμένου να ζεστάνουν των αμπελώνων και να σωθούν οι βλαστοί που έχουν ήδη αναπτυχθεί λόγω του προηγούμενου ήπιου καιρού. Αυτά τα κεριά έχουν διάρκεια καύσης γύρω στις 8 ώρες, ενώ απαιτούνται περίπου 40 ανά στρέμμα. Οι οινοπαραγωγοί καίνε και μεγάλες μπάλες από άχυρο προκειμένου το προπέτασμα καπνού το οποίο θα δημιουργηθεί να αποτρέψει την απότομη εναλλαγή θερμοκρασίας από τον πρωινό ήλιο, ενώ χρησιμοποιούνται και θερμαντήρες.

Δεύτερη μέθοδος είναι η χρήση μεγάλων ανεμογεννήτριες τη νύχτα. Αυτές μετακινούν τις μάζες του κρύου αέρα προς τα πάνω, ώστε το έδαφος να κρατηθεί σε καλύτερη θερμοκρασία. Στην ίδια λογική κινείται και η χρήση ελικοπτέρων, η οποία βέβαια έχει πολύ υψηλό κόστος. Παρόλα αυτά η κατάσταση είναι τόσο σοβαρή που οι οινοπαραγωγοί του St. Emilion και του Pomerol αναγκάστηκαν να καταφύγουν σε αυτά την προηγούμενη εβδομάδα. Τέταρτος τρόπος και πολύ διαδεδομένος είναι ο ψεκασμός των αμπελιών με νερό με ειδικούς διασκορπιστήρες, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα λεπτό στρώμα πάγου πάνω στα φύλλα και στους μίσχους, το οποίο τα προστατεύει. Τα πράγματα είναι δύσκολα καθώς κανένας από τους παραπάνω τρόπους δεν παρέχει απόλυτη εγγύηση, ενώ ο παγετός δεν επηρεάζει όλα τα μέρη του αμπελώνα το ίδιο. Φυσικά, οι οινοπαραγωγοί θα τα δοκιμάσουν όλα προκειμένου να σωθεί η σοδειά.

Ενημερωτικά να προσθέσω πως το 2017 ο παγετός οδήγησε στη χαμηλότερη ιστορικά παραγωγή κρασιού στη Γαλλία, ενώ μειωμένη ήταν η παραγωγή τόσο το 2019 όσο και το 2020.

